

Hirdetési díjak.

Hatszor használt szöveg sor vagy annál kevesebb 6 kr.
Bővebb minden sor után 30 kr. Nagyobb és gyakrabban
hirdetéseknél külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Orpelik Alojosi Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eck-
haus der Wollzeile 36.) Hasenstein et Volger (Vallfisch
gasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapest
H. Hasenstein's Vogler hirdetés közl. irodája. Goldberger
A. V. Hasenstein's félévleti irod. Budapest Szervizator 5. sz.

Nyitási díjak

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

AZ ÉRTÉKESEBBI CIKKEK DÍJZATNAK.
Kérlek, ne adatként vissza.

Szerkesztői szállítás:

10. 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők

A háromszék-barczasági
VASUT.

Gróf Schweinitz Gyulától.

V.

Ugy hiszszük, fölvehetjük, hogy a szomszédos hegyoldal feltöltése vagy lecsúszása, az utnak a pályával átellenben levő oldalán, még pedig akkora szélességen, amilyen széles maga a vicinális pálya, minden esetben elégséges lesz, még ha az út szélessége a vicinális pálya következtében 5 méterrel alul maradna is.

S itt meg kell jegyezni, hogy jelenben is helyet kell engedni a postakocsinak; ám a mozdony harangjelzése is megadja a jelzést minden 10- vagy marhaszéknek a megállásra vagy kitérésre.

Egyébiránt ha az utcsinálás végett felhalmozott kavics a maga idejében szétterítetik s a kavicsalmok, melyek most örökre ott foglalnak helyet az utakon, — eltávolíthatók: a mi jelenlegi megyei útjaink elég szélesek lesznek úgy a szekér-forgalomra, mint a vicinális pályák számára, aratásakor pedig, midőn az utak jártabbak, a teher-szekerek megállhatnak, míg a vonat tovább megy. Különben lehet kitérkötést készíteni a 10- és marhaszék-forgalom számára, még pedig mintegy 25 méter hosszúságban és 5 méter szélességben kilométerenként; e kitérkötés segítségével nagyon kényelmesen ki lehet áztani a tért a leggyorsabb és legbiztonságosabb közlekedő vonattal.

Az elmondottakban báró Lazarini vasúti mérnök kitűnő munkája nyomán, — melyből a számításokat is vettem, — a forgalmat úgy vázoltam, ahogy az a már meglevő vicinális pályákon kifejlődött. Ugyane munka nyomán még egy pár megjegyzésre sorítkozom.

A teherhordó állatokra a mozdony gőzkéményén kitűnő gőz sító hangja nagyon megretentőleg szokott hatni. Ez okból, hogy a szembejövő szekerek márha meg ne bocsorodjanak a gőzpíp éles fűtőtől és kellemtelen szagú füstjétől: a vonat közelgése, vicinális pályákon a haranggal jeleztetik, ellenben a gőz vagy elvezetetik a viztartóba és ismét condensáltatik; vagy pedig elillan zajtalanul alig látható kódként alakjában.

Az újabb közúti locomotivok menetgyorsasága Franciaországban 20 kilométerben van fixirova. Minden el van kerülve, ami a forgalmat az országúton veszélyessé tehetné; éjjel nincs közlekedés.

A Brölthali közúti pályát Poroszországnak nem védik sem kerítések, sem sáncok.

A „KELET” TÁRCZÁJA.

III.

A tory párt átalakulása.

— Cuheval Clarigny után. —

(Folytatás.)

I.

A miniszterium még az nap beadta lemondását. Az ügyek vezetésének rövid tartama alatt több nevezetes kérdést oldott meg: a hadseregvezetést újjászervezte, a cancellári törvényszéket újból szervezte, a temetőknél városban kívüli elrendezését megállapította, az Újszék ország (Nouvelles Zélande) vámkezelését megszabta, végre az angol egyházi zsinatokat vagyis összejűléseket visszaállította. A két egyházi megye: Cantorbéry és York területének az alsó papság püspökeinek és képviselőinek össze kellett gyűlnie felső és alsó házba ugyanazon napon, midőn a parlament összejűlt. Eme gyűlések feladata volt vitakozni a tanácsok fölött, hitágazatok s fegyelmis szabványokra nézve, melyek a körülmények szerint előfordultak; de már két század óta legalább a kormány nyugtalan s féltékeny szellemétől üdvözve, azonnal elhalasztá eme papi gyűléseket anélkül, hogy időt engedne nekik a tanácskozásra. Disraeli, ki a katolikus püspöki hivatalt lord Russell ellenében már védte, kinek az irrhoniak hitvallási tisztelete folytán behoznia kellett azaz intézkedést, miszerint az állam fessze a katolikus intézményeket úgy a hadseregben, mint

Nálunk, marhatenyésztő országban, ahol olyan olcsó a fa, be lehetne keríteni a közúti (vicinális) pályát fakorlátokkal. A Brölthali pályát illetőleg tény, hogy még nem történt rajta egyszer sem baleset, pedig magukon a falvakon, kellős közepükön megy mindegyik keresztül. Az ottani népesség csakhamar meggyőződött, hogy mekkora haszon van egy olyan pályából, mely alig egynek-deért a szokásos fuvarbérnek a javakat egyenesen a házak küszöbe előtt rakja föl s le. S ami igen nevezetes körülmény a pályánál az, hogy teljesen kifizeti magát, mindamellett, hogy egyetlen egy iparos helységet nem érint, sőt csak a közlekedésben végződik! Menynyivel inkább kifizetné tehát a befektetett költséget a háromszék-barczasági közúti pálya.

Még egy pár szó

a harmadik magyar egyetem kérdéséhez.

Ezelőtt egy pár héttel szölköztünk e lapok hasábjain a felállítandó harmadik magyar egyetemről, midőn annak híre járt, hogy a székhely Szeged legyen. — Alig egy pár nap azóta s a viszonyok meglehetősen változások mentek át. A győplőt ismét Pozsony /ragadá közébe. Vederből cseherbe! Deczember 8-án a vallás- és közoktatási tárca költségvetés megállapítása alkalmával Helfy Ignác orsz. képviselő interpellálta a minisztert a harmadik magyar egyetem felállítását illetve. — Trefort erre megígérte, hogy rövid időn javaslatot fog beterjeszteni e tekintetben a törvényhozó-testület elébe. — Elvárjuk s nézetünket majd annak idejében tüzetesebben közre fogjuk adni. — Az ideig is, ha már a kérdés újabb felvetetett, nem mulaszthatjuk el, hogy egy pár szót ne raskirozzunk. — Egy fontos, országos ügy elég halálatos arra, hogy a tanügy embereit kisebb, nagyobb mérvben foglalkoztassa mindaddig, míg a kérdés véglegesen eldöntve nincs. Mult alkalommal a sagedi egyetemről nyilatkoztunk — a fennebb említett bizottságban — most, a miniszter és Helfy nyilatkozataival szemben, Kautz Gyula orsz. képviselő magáévá tévén s csak nem oly modorban kinyilvánítá, hogy Magyarországnak nincs szüksége harmadik egyetemre, de annál inkább előbb a budapesti (hát a kolozsvári???) egyetemmel kell berendezni, beállítani úgy, hogy európai bírnéval díszkedhessék.

Oly argumentum ez, mely alól nincs kibúvó lyuk. Volt említett bizottságban oly szó is, mely azzal argumentált, hogy az ifjúságnak meg kell teremteni az alkalmat a könnyen hozzáférhetőségre, hogy megát minél derekasabban kimivelhesse.

Gyenge érvelés, mely magától összeomlik. Ez idő szerint az alkalm meg van adva a bu-

dapesti és kolozsvári egyetemek által kellőképpen s épen semmi csillogó remény s kilátás nem kecsegtetheti a hazai ifjúságot, hogy egy szegedi, vagy pozsonyi egyetemen találja fel üdvé mámorát — kiképzetéséhez.

Higgyék el ezen urak, kik a szegedi. vagy pozsonyi egyetem mellett kardoskodnak, hogy az így nyert haszon nagyon is kárba veszne!

Mert: ha az erdélyi és szomszédos vidéki ifjúságnak Kolozsvár szűkebb fog tetszeni, bizonyára sem Szeged, sem Pozsony malmára vizez ez nem hajland, de igenis a nyereség a Budapesti leendő.

Mert: a szegedi, vagy /pozsonyi egyetem, mint harmadik és kvalificációjában is harmadik, alsóbb rendű s így népszerűtlenebb, nem tudhat módot és alkalmat teremteni, hogy a tömeges látogatásra reményt nyújtson.

Mert: vonzerővel, csak a központ s így Budapest és Kolozsvár bir, míg ellenben a vidék, csak érdekességéül fogva, ha ragad valakit magához, a nagytömeg érdeketlen fog maradni. S aztán a vidék örökre csak az marad.

S mert: sem Szeged, sem Pozsony, geographiai fekvésénél fogva, tudomány-egyetem felállítására nem alkalmas. Pozsonyt ellensúlyozza és megsemmisíti Bécs és Budapest, Szegedet Budapest és Zágráb.

Miért hát forcirozni oly dolgot, mely erőszakolt s következményében is csak sejeles!? Magyarországnak két egyetem tökéletesen elég. A budapesti és kolozsvári egyetemek mindig képesek annyi tehetséget fejleszteni, mennyire hazai egyes hivatali osztályoknak szüksége van. Lám a kolozsvári egyetem, csak egy pár éve áll fenn s a két magyar egyetem már is, annyi ifjút képzett tanárnak, hogy miniszteri intézkedés lett szükségessé, hogy azok ellátásáról, elhelyezéséről gondoskodva legyen. S egy pár száz ma is állomás nélkül van még így is. Hát még a tömördek végzett jogász, orvos stb. stb. kiérül mit szölköztünk?! Hisz csak egy díjnoki, vagy segéd- körorvosi állomásra is száz meg száz végzett jogász, ügyvéd s okleveles orvos folyamodik. Nem találunk tehát okot a tekintetnek, hogy egy harmadik egyetem azért állíttassék fel, mert a meglevő két egyetem nem szolgált elég erőt, tehetséget a különböző hivatalokra. Ha pedig ennek szükségse nem forog fenn: eo ipso megsemmisül a harmadik egyetem felállításának kérdése.

De utóvégre, midőn országos tekintélyek is odanyilatkoznak, hogy a budapesti és kolozsvári egyetemek teljes berendezése még mai napig is csak remény a jövőben, mit zavarni a vizet egy harmadik egyetemmel!?

Nó, de legyen elég ez alkalommal ennyi. Majd tüzetesebben, ha a miniszteri javaslat napfényt lát!

Nagy Miklós.

szölközt. Nem csak ez volt az egyedüli ellenkezés esése, melyet szemére lehetett vetni a kormánynak. Angliának Oroszországgal viszonyai napról napra feszültebbeké váltak; oly éleslátással, melynek bizonyosságát magok a tények állnak fel, Disraeli szemére veté a miniszteriumnak, némely alkalommal, hogy a háború felé hagyja magát elterelni addig, míg bizonyos szilárd magatartás és határozott politika képesek csupán fenntartani a békét megfélemlítvén és visszavonulása kényszerítvén Oroszországot. A közpenny forgatások, a győngesség és a kormány ellenmondásai előtte természetesen következményekéül tüntek fel a kabinet eredetét tekintve. — Ez a személyes nagy-ravagásokban lelto fel kiinduló pontját: nem volt meg benne sem az eszmék közös volta, sem a nézetek egysége, hogy az események méltatásában vezessék.

A miniszteri változások, melyek nem késlek gyorsan egymásra következni, igazolni látszottak Disraelinek eme felfogását. Lord Palmerston és lord Russell János szölköztek Aberdeen lord megbuktatására, aztán meg egyik a másikat zárta ki az uralomból. A nélkül, hogy lemondtak volna a miniszteri intézkedéseknek vitatását és bírálatát illető jogukról, a conservatívek nagyon tartózkodók voltak a Crimi hadjárat tartama alatt és a tárgyalások folyamán, melyek arra követték: a parlamentnek hazafias hagyományai, melyek másrészt kevésbé követvék, megtiltják a pártoknak, hogy a kormánynak zavarokat okozzanak, és választásokat időznek fel, addig, míg az ország idegen állammal bajoskodik.

A békének végleges megkötése jelt adott az újabb parlamenti küzdelmekre. Az 1856-ki ülésszak július 28-án lett bezárva. Pár nappal előbb, mintsem berekesztették, Disraelinek gondja volt,

— A közös kormány legújabbján tartott tanácskozásán, a delegációk összehívását, függetlenül az osztrák parlamentben még le-tárgyalandó fontos tjavaslatoktól, e hó 16-ára vette kiállításba.

Az osztrák alsóház jelenlegi helyzetét tekintve a delegációk, legközelebb az indomnyást fogják tárgyalni.

A közös kormány tanácskozásáról egy bécsi lap igen bőven és részletesen referál, de miután tudósítója alig vezet a közös minisztertanácskozásokról jegyzőkönyvet, kimerítő értesüléseit nem tartjuk igen alaposnak.

KÜLFÖLD

A bulgáriai fejedelem erőfeszése a nemzeti párt kihágásai ellen, mely a nemzetgyűlés feloszlításában nyert kifejezést, mindenütt, a hol őszintén óhajták a berlini szerződés érvényesülését, jó benyomást fog kelteni.

Az albánok és a montenegróiak közt történt összeütközésről, további komoly complicitók nem várhatók, miután a montenegróiak részéről tartózkodni fognak minden támadástól és a kijelölt területek eloglaltására nézve mindenesetre megvárják Muktár pasa közbenjárását.

Spanyolországban kormányválságot idéző elő a kubai 200.000 fnyi rabszolgasereg felszabadításának kérdése, mely, mint a pénzügyminiszter kijelenté, nagyonban fogja növelni Spanyolország államháztartási deficitjét. E miatt az előbbi kormány le is mondott. Alfonso király többeket meg is kínált új kormányalakítással, de az egyik „betegség” miatt nem fogadta el a missiót; a másiknak pedig még nem sikerült új kabinetet alakítani, mert az új kérdéstől mindenki fázik.

Most az előbbi volt kormányelnök, Canovas del Castillo bizott meg új kabinet alakításával, de kérdés: sikerül-e ez neki s még nagyobb kérdés: sikerül-e végrehajtani a rabszolgafelszabadítást, mely már évtizedek óta foglalkoztatja Spanyolországot.

A görög-török határkérdés még mindig vajudik — már két év óta, de minden legkisebb eredmény nélkül. Most, mint Párisból írják, a francia kormány a kérdést „megérettnek” látja arra, hogy az európai mediáció tárgyává töltesse. Bár arra nézve, hogy ez iránt mikor keresi meg a berlini szerződést aláírt hatalmakat, még nem határozott. E kérdésnek sorsa világosan bizonyítja, mily rendkívül ügyes a török diplomácia abban, ha valamit csúfni-csavarni máról holnapra és így tovább halasztgatni, huzni-vonni kell. — Ebben nincs párja a török diplomácia-nak.

hogy kifejtse álláspontját és hogy pártjának programját megismertesse.

Miután kitüntette amaz intézkedések esekély számát és jelentőségét, melylyel a parlament foglalkozott, ő az ülésszak silányágát a kabinet tehetetlen voltának tulajdonítá, mely oly conservatívekből alakult, kik elbagyták pártjukat, és oly szabadelvűekből, kik hatalomra jutva elfelejtették ama kötelezettséget, melyet az ellenzéki állásban feltűntettek. A conservatíveknek tehát kötelességet kell éreznük, mert a kormány tanácskozásai politikájukat, fészerepvívóvá látszák, — s mert ellenfeleik visszavonulásának és fokozatos tekintélyvesztésének tanuiként szerepelnek.

Azon napon, midőn a nemzet megúj egy oly kormányt, melynek ígéretei és tettei örökös ellentétben állanak egymással, fog találni egy conservatív pártot, mely hű hagyományaihoz, elveikhez, s mely kész egy conservatív politikát követni.

Ez hadüzenet volt és a következő ülésszak kezdetével Disraeli élönken megtámadta a kabinet külügyi politikáját. mely Angliában harcot idézett elő Chinával, egy másik háborút Perzsiával mely szintelenül forrongásban tartotta az olaszországi zavarokat. Hanonlőképen bírálta meg pénzügyi politikáját, melynek alapja az income tax (jövendőmi adó) meghatározatlan folytatása volt, melynek eltörölése azonban, bár sokszor meg is volt ígérve, lehetetlenné volt téve a kalandos kísérletek által. — A miniszteri változások, melyek oly rohamosan következtek egymásra, az 1852-ben szölköztekett nagy részét kizsorisák a kabinetből, és mindezen elbocsátott miniszterek élénk visszatérzést tápláltak Palmerston lord ellenében, kit avval vádoltak, hogy őket kijátszotta, a con-

A KOLOZSVARI IPÁRKAMARA
jelentéséből.

(Folytatás.)

7. Szővő- és kárpitos ipar.

b) Ruhák készítése.

A férfi-ruhák előállításában az újabb idők nagy változást hoztak létre. Míg hajdan a szabók a megrendelőktől kapták a szövetet s foglalkozásuk inkább csak a kiszabásban s megvarrásban határozódott, többben üzhették önállóan iparukat, a mely az akkori viszonyokhoz képest jövedelmező is volt. Mióta a közönség rá szokott, hogy vagy egészen gyász ruhában válogasson vagy legalább a szövetet is a szabónál keresse, az üzlethez nagy töke, hitel s üzleti, kereskedelmi jártasság kell, a mely feltételek mindenike kevés versenyben összpontosul, s ez okból tapasztaljuk, hogy minden nagyobb városban néhány üzlet ugyazólvá központossá a munkát s az iparosok túlnyomó része alig teng s többé kevésbé munkássá válik a nagyobb vállalkozóknak. Szóval a tömeges termelés, a tömeges nyersanyag-beszárazás itt is érezteti romboló hatását a gyengébbel, egyessel. A kereskedő egy része is beállt versenyhátsónak, sajátságát és tanmühelyt tart. Ehez járul még, hogy a fővárosok, Bécs és Budapest, a hol ez iparág sokkal régebben fejlett ki — mint nálunk, a hol a gép és olcsó munka is közre bat — kész áruinak legelhátsabb piacot a vidéken talál, a hol a miveltégi igények terjedésével az anyagi lehetőség nem állván arányban, a közönség a sokkal olcsóbb, bár nem tartósabb munkát inkább veszi, mint a helybeli készítményt. Ez előnyt fel is használják, mert nemcsak a nagyobb városokban tartanak raktárokat, hanem felkeresik a készítményekkel az országos vásárokat is minden irányban. Az ily raktárak száma körülbelül 22. Nem csoda tehát, hogy ez iparág üzletről legnagyobb része elégtelen s tele van panaszszal, mert a kevés siker dacára számuk nem igen apad, sőt a városokon kívül a falvakon is terjed s így a városiak keresetét ez is csökkenti. — Hogy azonban az ipartörvény életbe lépte s a szabadságharc óta a szabók száma nem növekedett, sőt Kolozsvárt legalább inkább csökkent, bizonyítja azon tény, hogy míg 1845-ben, tehát a czéhivátság legvirágzóbb korában itt a két szabócéh összesen 110 tagot számlált, ma az adó-lajstromban csak 71 szabó fordul elő. A kamara-kerületben levő szabók száma összesen 373, a mi 1 millió és 100 ezer lakosnál népesebb területen és ily kiválóan fogyasztási cikkek foglalkozó iparágra nézve túlságosan nem mondható. A mi a haladást, fejlődést illeti, vannak műhelyek, a melyek a kor igényeinek teljesen megfelelnek s a közönségnek épen nincs oka sem szabás, sem szövet tekintetében a székvároshoz fordulni, csupán az árak magassága ellen tehetni kifogást, noha ennek az a magyarázata, hogy a jó és szorgalmas segéd munkabére itt nagyobb mint Budapes-

servatív párt új állás foglalása, nekik kedvező alkalmul látszott a bosszúra. Érkeztek tehát a szabadelvűekkel és Cobden az angol megbízottak Chinában való szereplése és Canton bombázatása folytán egy bírói indítványt tett, mely egy részről Bright és Gibson Milner, — másrészt Gladstone, Cardwell, Sydney Herbert és minden peellista részéről pártoltatott. A conservatívek pártfogásának köszönhető, kik előtt Disraeli kifejtette e mozgalom értelmét, hogy az indítvány tizenhat szavazattal elfogadtatott. — Palmerston lord eme szavazatra a kabinet feloszlításával válaszlott.

A Disraeli által a buckinghami grófság választóihoz intézett körözvényt, mint a conservatív párt választói nyilatkozatát tekinthetjük. Lord Palmerstonnak hibái Disraeli szerint helyzete hamisságából okvetlenül származó következmények voltak; egy radicalis miniszteriumnak tory vezére levén ő, pártíveinek nem adhatta ő meg amaz elégtételeket, melyeket kiállításba helyezett, és hogy egy ügyes fordulatnál eme benső zavarokból kivonja magát, Angliát ezer külső kalandba dobta. A nemzetnek csak a conservatívek által gyakorolt megfelelő politikától lehet várnia nyugalmat; ennek programját pár szóban össze lehet foglalni; becsülettel fenntartott béke, — adócsökkentés, — társadalmi javítások. Első ízben volt hallható ily nyilatkozat a mi szomszédaink politikai nyelvében, és ennek alkalmazása bebizonyította azt, hogy Disraeli mily állhatatosan egyesítette pártjának ügyét a munkás osztályok ügyével és a nép érdekeinek védelmével.

(Folyt. köv.)

ten, a hol mindig sok a munka-nélküli segéd. Ezen kívül nagy baj ez ipárnál az is, hogy a katona-köteles segédekkel rendszeren oly időben hívják be gyakorlatra, a mikor a munka legszorgosabb. Az elsőrendű szabók közvetlen összeköttetésben állnak a brünni gyárakkal, sőt angol szövét sem hiányzik raktárukból; van egy pár műhely, a melyben a segédök száma 15—20 közt váltakozik, ezzel szemben azonban, a mint említők, sok mester nem csak nem tart segédet, de maga is az ily műhelyekből kapja a munkát. Legelőkelőbb a panasza a hitelezés iránt, a mire az iparos kényeszeríve van. Pénzét vagy soha vagy csak későn kapja meg, de neki pontosnak kell lenni a munkásokkal és gyárossal szemben.

Gyermekruhák előállítására itt régebben sem igen képezett külön iparágat, most épenséggel hátterbe van szorítva a feljúliról hozott kész munkák által, a melyek zserfelett olcsók s az e térre is kiható divattal inkább lépést tartanak.

Van egy ága a szabó-iparnak, a melyet az idegen verseny még legkevésbé bántott. Ez a szűrszabók készítőmánya. A népviselet szövedé, szabása, díszítése oly különlegesség, a melyet csak a helybeli ipar állíthat elő. — Ezek közönsége hű marad szokásaihoz s a régi mestereket keresi fel heti és országos vásárokon felülről sátraikban.

A női-ruha szabászata s előállítása ma, már alig marad egy-két férfi szabó kezében; a nők, ez őket legközelebb érdekli s hozzájuk leginkább illő iparágat saját hatáskörükbe hódították s a férfi szabók is segédmunkásokul tulnyomószámában nőket alkalmaznak. Az ily műhelyekben tehát a női munka s a varróegyek vannak előtérben.

Ezen kívül a női ruhák készítése a családokban is mindinkább terjed, úgy, hogy egy nemét képezi a házi iparnak. A női ruhákból mindemellett jelentékeny értékű jó a bécsi piacról direct megrendelés és a kereskedők útján. Finomabb köpenyek, felöltők csaknem kizárólag felülről jönnek, a hol a dírat új alakjaihoz s a kiállítású kellékekhez a készítőök közelebb vannak, mint a vidék. Ez mindig így volt s most, vasutak korszakában, a hódolat a divatcikkek iránt kevesebb korlátot talál, mint régen. Az itteni nősabók közt többen vannak, a kik közönségük tömeges pártolását méltán megérdemlik.

Adataink szerint a kamarakerületben van 28 női szabó s 64 női szabónő, 15 férfi és 80 női segédmunkással.

A szabóipar üzleti viszonyairól a lefolyt évben ép oly kevés örömdetést jelenthetünk, mint az előbbi években. Az illetők vallomása szerint négy év óta a forgalom mind inkább csökken, s a tavalyi jobb termés az olcsó gabona-árak miatt semmi javulást sem birt felmutatni.

(Folytatása köv.)

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése decz. 10-én.

Napirend a hadmentességi adóról szóló tv-javaslat általános tárgyalásának folytatása.

Halász Bálint elfogadná a tv-javaslatot, ha az az 1868-ki törvénynek egyszerű alkalmazása volna, de így, midőn a nyomor van adó-alapul válna, nem járulhat hozzá.

Bessenyei Ernő méltányosnak tartja a tv-javaslat elvét. De nem méltányos a tv-javaslat által megállapított hozzájárulási arány.

Vidlicskay József az alakítandó alap iránt nem lát semmi biztosítást arra nézve, hogy az csupán a kijelölt czélra fog fordíthatni.

Csanády Sándor: A törvényjavaslat napfényénél világosabban bizonyítja ismét, hogy az, mit Tisza a napokban említett, hogy ő barátja a politikai erkölcsiségnek, [nem felel meg a valóságnak. Ha ez igaz volna, nem volna szabad megengednie, hogy a ház elő ilyen s hasonló törvényjavaslatok kerüljenek. Fájdalom azonban, a miniszterelnök. . .

Elnök: Kénytelen vagyok a képviselő urat figyelmeztetni, hogy nem a miniszterelnök ur személye, hanem a védelmi adóról szóló tv-javaslat van most tárgyalás alatt. (Élénk derűtség s tetszés a jobboldalon.)

Csanády Sándor csak arról beszélhet, ki a törvényjavaslatot beterjesztette s védelmezte, s ki a nemzet jogait Bécsnek egyre feláldozza. Az új adót, a védelmi adót meg nem szavazza annak, kinek működése és minisztersége átokcsapásképp nehezedik a nemzetre, kinek nemzetgyilkos a politikája. . .

Elnök: A képviselő ur valóban tulmegy a korlátan. Ha ily hangon fogja beszédét folytatni, kénytelen leszek tőle a szót megvonni. (Helyeslés a baloldalon.)

Csanády Sándor: A miniszterelnök urnak politikájáról szoltam, nem személyéről. (Nyugtalanlás a jobboldalon.)

Elnök: Engedelmet kérek, de a képviselő urnak nem szabad az elnökkel feleselni.

Csanády Sándor erre Hegyessy Márton multkori beszéde ellen fordul, ki szerinte nem állította megszárazni ez adót.

Nagy István a tv-javaslatot jelen szerkesztésben nem fogadja el.

Szóltak ezután még Tisza Kálmán miniszterelnök és Molnár György előadó, mire a

ház a tv-javaslatot általánossággal elfogadja s ezerrint Bessenyei indítványa elesett.

A részletes tárgyalás megkezdődvén, az 1. §-nál Tischler Vincze indítványozza, hogy a póttartalékosokra is kitorjesztessék a hadmentességi adó Szederkényi Nándor a 21. §-ban foglalt anomáliákat sorolja fel. Pulszky Ágost Tischler indítványát olyképp módosítja, hogy a póttartalékos azon évben, melyben mozgósítatik, ne fizessen védelmi adót, Baross Gábor nem fogadhatja el Tischler indítványát, melyet Pulszky módosítványa még rosszabbá tett.

Szcsitovszky János Baross ellen polemizál.

Szavazással az 1. §. változatlanul elfogadtatik.

A tárgyalás itt félbeszakittatik.

Baross Gábor, a közgazdasági bizottság előadója beterjeszti a bizottság jelentését a főrendiház azon módosításai tárgyában, melyeket a szabad kikötőknek s a vámkülzeteknek megszüntetéséről szóló törvényjavaslatokon tettek.

Tischler Vincze interpellálja a belügyministert az abaujmegei inség tárgyában. Kérdezve, hogy szándékozik-e ezen inségeseken, kik csak a cserbáti járásban 2000-on felül vannak, minél előbb segíteni?

Tisza Kálmán mint belügyminiszter azt válaszolja, hogy már 2000 frtot küldött, de be kell még várnia a megyének részleteit, indokolt felterjesztését az inség mibenlétéről.

Tischler Vincze tudomásul veszi a választ, csak arra figyelmezteti a miniszterelnököt, hogy a ki gyorsan ad kétszer ad.

A válasz tudomásul vétetik. Bernáth Dezső a földmívelés-, ipar- és kereskedelmi ministert interpellálja Magyarország áruforgalmának statisztikája tárgyában.

Sponer Andor a pénzügyminisztert interpellálja a mezőgazdasági szeszgyártás érdekében.

Perczel László a közmunka- és közlekedési miniszterhez intéz interpellációt a buda-győri vasút építését iránt.

Bánhidy Béla b. kérdezi a közlekedési ministert, hogy valók-e azon hírlapi hírek, hogy a Fehér- és Fekete-Körös gátja az árvíz által átszakították s szándékozik-e e folyók szabályozási hiányán segíteni s a további veszedelemnek elejét venni?

Ezzel az ülés végződik.

A velikai csata.

A velikai csatáról, melyet a montenegróiak és az albánok vívtak, a következő részleteket közöljük:

Az albánok tulnyomó erővel támadták meg a 300 emberből álló montenegrói őrséget. Az albánok ezerbűszázan—ezernyolczszázan lehettek, és majdnem kivétel nélkül kitűnő Henry-Martini-puskával voltak fölfegyverkezve. Marko Miljanov vajda azonban oly ügyesen helyezte el a montenegróiakat, hogy mindaddig megállták helyüket, míg segítséget nem kaptak a Vasszovics-területről. Mintán 1000 emberből több csatlakozott Miljanovhoz, a montenegróiak vették a támadó szerepét, és oly heves csata fejlődött ki, a melyben egyes emberek tusakodtak egymással és a mely mérszárlással fajult. Mind a két fél több száz halottat vesztett, sőt némelyek szerint ezernél több harcoszt vesztettek az albánok maguk. Anyai bizonyos, hogy mind a két fél elkeseredetten küzdött és az elesettek száma jelentékeny. Dáltájban a montenegróiak javára dőlt el a koezka, a kik átszorították a határon a betolakodó albánokat.

Bozso Petrovics fővajda több zászlóvaljal sietett a határra, hogy készen legyen azokra az eshetőségekre, a melyek bekövetkezhetnek.

Irodalom és művészet.

A „Kemény Zsigmond társaság” decz. havi üléséről.

A „Kemény Zsigmond társaság” december havi ülésén két fővárosi író tartotta székfoglalóját. A nyilvános programm igen szép közönséget hozott össze a városból tanácstermében, hol d. u. 4 órakor báró Apor Károly elnök a jelen voltakait üdvözlölvén, dr. Tolnai Lajos titkár a megállapított felolvasási sorrend bemutatására kérte fel, melynek nyomán Doák Lajos r. tag a felolvasó-asztalhoz ült, s érezes hangon ismertette dr. Csiki Kálmán r. tag a „Troubadourok kora Francziországban” című irodalom történeti korrajzát. A nagyobb szabású tanulmány igen lekölté a hallgatóság figyelmét, s az előhaladott idő rövidsége miatt félbeszakított korrajz felolvasásának folytatása a jövő ülésre lett kitűzve.

A tárgysorozat második számát Balázs Sándor „Egy felségsejtő, vagy: a Bodri kutya és gazdája” című székfoglalója képezte, melyet Kerekes Sámuel r. tag olvasott fel a fővárosi életből vett rajz Uhlrich Márton napszámos azon szomorú esetét állította elő, mely miatt felségsejtősi büntényt követett el a „kutyaadó” miatt Ugyan-nem tudván a Bodri kutya számára a kelendő időben megváltani az öt forintos pléh-márkot, a Bodri ketrecbe került, s midőn a szíveség útján kapott váltásárgénzen a hű kutyát ki akarta fogásából szabadítani, olyan szidalmakra fakadt

a kutyaadó rendszer ellen, melyek miatt felségsejtősi bűnbe keveredett, melyért a törvényeszk az enyhítő körülménynek számbavételével — 3 havi fogságra ítélte. Mindkét felolvasás tetszősél találkozott a öt percnyi szünet után zártülés következett, melyen szorosabban vett keblűgyek intéztettek el.

A jövő ülés 1880 január 4-ikén fog megtartatni — míg a szakbizottságok december hó barmadik szerdáján fogják megtartani üléseiket.

r. l.

Szinészeti Congressus.

A színészeti congressus tegnapelőtt folytatta tárgyalásait, eleinte Fekete Miklós, később Ribáry József elnöke alatt. Elnök jelenti, hogy több képviselő és igazgató előterjesztést tett a közgyűlés elé, melyben a kerületi rendszer revizióját óhajja. A kérdés felett hosszú vita támadt. A közgyűlés végre elhatározta, hogy a központi igazgató tanácsot felkéri, hogy a színi kerületekre való felosztás életrevalósága felől határozat hozatal végett annak idején egy külön congressust hívjon össze. (Helyeslés.) Következett a napirend. Jegyző felolvassa a szegedi szintársulat javaslatát, mely az alapszabályok megváltoztatását kéri. Az indítványozó társulat képviselője: Derék indokolta a javaslatot, kétirányú intézkedést tartalmaz és pedig a) hogy a nagygyűlések ezután ne csak Budapesten, hanem a vidéki nagyobb városokban is tartassanak. Erre nézve indokul hozza föl, hogy a vidéki színűgy rendezéséit csak a vidéki nagy közönség érdekeltetésének felköltésével reméli keresztülvihetni; és b) hogy fontosab ügyekben hívassa ak meg mindig a vidéki igazgató-tanácsot a központi igazgató-tanács évenként kétszer tartani szokott üléseire. — E kérdéshez szintén többen szóltak, végre szavazás után a 3/4 rész többség az alapszabályok eredeti szerkesztését megmaradását kívánja. Az indítvány második része kevesebb vitán ment keresztül. Elhatározta ugyanis a közgyűlés, hogy az alapszabályok megfelelő pontjának (17. §) megváltoztatása nélkül bizassék meg a központi kormányzó-tanács, hogy fontosabb ügyekben a vidéki tanácsokat is hívja meg gyűléseire, jelezvén a tárgyalandó kérdést. Ezután következett a nyugdíjügy.

A törvényhatóságokból.

Torda-Aranyosmegye közis. bizottsági gyűlése.

Főispán br. Kemény György a f. hó 10-én tartott közis. bizottsági gyűlést megnyitván, az Aranyos folyam kiadása által sujtott kzségek érdekében távol lévő alispán jelen nem létében, főjegyző Rédiger Béla olvassa fel a megye mult havi közigazgatási állapotáról szóló jelentést, a melyből kiemelem a következőket: Mult hóban beadványi jknyvre jött összesen 660 ügydéb, a melyek mind ellátást nyertek. Vadászjegy kiadott a 12 frtsokból 1 drb; a 2 frtsokból 4. A megyei központi történeben volt 41 férfi és 1 nő, kik közül történeben maradt nov. hó végével 20 férfi tegyenek. Tűzeset a mult hóban 5 fordult elő. A jelentésállalánosságban felemlíti, hogy hó elején a nagy árvíz az Aranyos-menti utakon minden munkát semmivé tett; így a torda-topánfalvi nagy költséggel épített és fenntartott utat is teljesen tönkre tette.

Főörvos dr. Harmath Márton jelentése szerint: a mult hóban a diphtheritisnek ujabb több esetei fordultak elő, jóllehet sehol az járvány alakot nem öltött. Eltekintve azonban e veszélyes körtűnet egyes eseteitől, a közegészség állapota kedvező volt.

Árvászéki elnök az árvák és gondnokoltak személyi és vagyoni állapotáról referálván, kiemeleendő, miszerint mult hóban bejött 613 ügydéb. Az árvák létszáma dec. 1-én tesz 7813, a gondnokoltaké pedig 44. A gyámok és gondnokok létszáma dec. 1-én 3385. Az árvai pénztárt illetőleg: az egyes árvai-pénztár dec. 1-én tesz 32049 frt 99¹/₂ krt; az összesített árvai pénztár pedig 2548 frt 52 krt.

Adófelügyelő Soltész Sándornak az adóügy állapotára vonatkozó panaszos jelentése szerint: az 1879-ik év oct. hó végével maradt adóhátralék tesz 246,300 frt 89¹/₂ krt, utólagosan előírt összeg 58 frt 40 hr, s így összes tartozás 246350 frt 29¹/₂ krt. Ebből nov. hóban befizetett 44,187 frt 11 krt. Maradt tehát hátralék dec. 1-én 202,172 frt 18¹/₂ krt.

Összehasonlítva a f. évi nov. havi adóbefizetést mult év hason havi 53,505 frt 85 krral, a f. évi eredmény 9318 frt 74 krral kedvezőlenebb.

Nagy érdekeltiséget kellett a Moldován Gergely kir. tanfelügyelő által a megye 1878/9 évi tanügyi állapotáról szerkesztett kimutatás, a mely megyénkben a nevelés ügyének fokonzkenti haladását a számok meggyőző erejével mutatta ki. Érdekesnek tartom tehát érdemes tanfelügyelőnk jelentéséből a következőket felsorolni: van a megyében 34 községi és 178 felekezeti iskola. Tanköteles gyermek van: 6—12 éves 10757, 13—15 éves 4924. Elemi-iskolába jár: fiu 4618, leány 3300; ismétlő-iskolába jár: fiu 769, leány 701. Felső-nép- vagy polgári-iskolába: fiu 87 leány 17; magán-intézetbe leány 2; közép-tanoda: fiu 113. Iskolába nem jár: fiu 2564, leány

3510. Az iskolába járók vallásai nézve: rom. kath. 447, gör. kath. 4235, gör. keleti 2278, helv. hitv. evang. 1632, ágostai h. evang. 44, unitárius 931, mózes 40. Nyelvre nézve: magyar 3049 német 38, román 6520. Az iskola növendékei közül télen-nyáron iskolába jár 7514, csak télen 2093. Az iskolából kilptek közül jól tudott olvasni 173, olvasni és írni 1195. Tanító volt 220, képesített 82, nem képesített 138; rendes tanító 210, segéd 10. Az iskola tanítási nyelve: 72 magyar, 137 román, 1 német és 2 vegyes. Az iskola épülete a község tulajdona 182 helyt, bérlet iskolá van 20. Az iskolák épületében van 226 tanterem, 196 tanítói-lak. Az isk. épülete mellett van faiskola 60, kert 155, testgyakorló tér 94. Az iskolák évi jövedelme középsőben: 48,560 frt, terményekben pénzértékre véve 587 frt, összesen 49,147 frt. Származik ez ingatlan vagyonból, melynek értéke 14,865 frt, jövedelme 911 frt; tőkepénzből, melynek összege 33,133 frt, kamatja 2294 frt; származik továbbá tandíjából, melynek összege 2052 frt; állami segélyből, melyek tesznek évenként 14,554 frttot; községi segélyből 7003 frt egyházi segélyből, a mely tesz 4518 frttot és egyéb forrásokból 17,815, s így összesen 49,147 frt. Az iskolák évi kiadása: rendes tanítók fizetése 37,690 frt, segédeké 2440 frt, fűtésre, tisztogatószokra meg 2788 frt, tanzserekre 1326 frt, szegény gyermekek könyveire 741 frt, egyebekre 4162, összesen 49,147 frt.

E számtani adatokból kitűnik: hogy a tanköteles gyermekek 61% jár iskolába. Az iskolai vagyon itt-öttes összes bevétele és kiadása 49147 frt, tehát ugy a bevétele, mint a kiadás a mult évekhez képest ez évben 8489 frittal szaporodott. Idei állami segély a megyére nézve 14,554 frt, a tavalyihoz képest tehát a szaporodás 5956 frt. Iskolai vagyon: 1) ingatlanokban 14865 frt, 2) középsőben 33,136 frt; szaporodás tehát az idén a tavalyihoz képest ad 1) 2440 frt, ad 2) 21,570 frt. Ezen összegekhez hozzáadva az aranyoszeiki közbirakossági vagyont, meggyékn tanügyi alapja 90,000 frtot meghalad.

Előterjesztette továbbá tanfelügyelő azon indítványát, melyszerint, tekintettel arra, hogy Topánfalván egy állami iskola felállítását már a sürgős szükség igényli: kéressék fel a nmslgu vallás- és közoktatásügyi minisztert ur, hogy az intézet felállításához a kívánt anyagi segélyvel hozzá járulni méltóztassék. Az indítvány élénk helyesléssel fogadtatván, az ez értelemben szerkesztendő felirat megkésztetésével tanfelügyelő bizott meg . . .

Ülés vége d. e. 1/2 12 órakor.

(n.)

AZ ÁRVIZ.

A brudbánya, 1879. decz. 5.

Tekintetes szerkesztő ur!

Mult hó 25-étől tartó folytonos havazás, csaknem egy és fél méter magassággal havat hagyott maga után 12 R fok hideggel, senki sem sejtve, hogy a lehulló hó egy közeli árvíz kezdete, s most mily fájdalommal kell éreznünk e csapást, mert folyó hó 4-én este 6 óra felé az ég csatornái meleg esővel megeredtek; ugyannyira, hogy 5-ór viradóra 3 órakor haragok vészt jósló kongása s dobpergés riasztotta fel nyugvó álmaikból a békés polgárokat.

Egyelőre a haragok vészjósoló zúgása a polgárokat a (tűztől) félelemtől hagyta el a hajlékot, s csak kijövet győződött meg, hogy a városon keresztül folyó 4 méter mélységű és 10 méter átmérőjű Abrud-pataka a közeli hegyekről befolyó havasos víz által medrőből mintegy másfél méter magasságban kikapott; ugyannyira, hogy az ár mellett lévő házak ablakain ki-s be-sétált zúgva, hogy emberáldozatot martalékol nem ejthetett, mit a gondviselésnek s erőlyes rendőrkapitányunk szakavatott előrelátó vigyázatának lehetett köszönni.

Az ár 16 órán át folyton nőtt s csak másnap, azaz 6 óra reggel lehetett némi apadást észrevenni, s teljes apadását az árnak csak reggel 10 órakor lehetett bizonyos constatálni.

Az összekötő hidak, valamint több zúzdák és gátak, mind éspertettek, házak iszappal elborítva romba hevernek, a kárt tekintélyes szakfűriak mintegy 1—2 száz ezer forintba becsülik.

A nyomoi és inség enyhítésére erőlyes polgármesterünk minden intézkedést megtett.

Tudósításomat azon óhajjal zárom be, hogy bár megyei alispánunk tekintetbe venné e csapást, s a megos kormánytól némi segélyt eszközne ki e szegény bányász-nép számára.

r. l.

Medgyesen, 1879. decz. 10.

Tekintetes szerkesztő ur!

Hogy az ember nem mindig lehet ura akaratának, fő bizonyossággal szolgálhatok magam, ki tudósításomat a vidékünkért érte szerencsétlenséget illetőleg, csak most tehetem meg előre nem látható körülmények akadályozván eddigi szándékomat és ígéreteim teljesítését.

Ágy rajtunk felül Segesváron és Erzsébetvároson, valamint ezek vidékein minő mérvű a vízáradás, bizonyos nem mondhatok, mert csak

mások elbeszélése után ismerem azt, hanem ha a hírek nem tulzolták, iszonyu lehet.

A hir azt beszéli, hogy Segesváron, főleg annak környékén, száznál több ember esett áldozatul az árvíznek, s az épületekben s apróbb lábas állatokban esett kár megbecsülhetetlen. Mi magunk is szemtanúi voltunk itt Medgyesén, a mint a víz disznókat, bornyukat, egész épület tökélet sodort mapával.

Az erzsébetvárosi szerencsétlenség nem éppen ekkora, mert emberélet legalább nem esett áldozatul, de a városnak felső része vízben áll.

Hir szerint iszonyu volt azon nagyszámu szerencsétlenség száma, kik házuk tetejére menekülve, egymást tulkiáltó jajvezékeléssel igyekeztek a mentők figyelmét magukra vonni, s nem törődve az egész nyáron gyűjtögetett élelmiszerek odavesztésével, legálabb szerencsétlen életüket akarták megmenteni. A kisedét reszkető karján tartó anya, a gyermekeit magára fűzött aya, a beteg atyját cipelő fiu képei számtalan váriatiókban váltakoztak.

Az embernek kicsordul a köny szeméből, ha ezen szerencsétlenségre gondol.

Elismerőleg nyilatkoznak a szemtanúk a honvédek és katonaság magatartásáról, s a mentők körül ügybuzgóságáról, valamint a megyei és városi hatóságokról is.

Medgyesen szerencsére ember-élet nem esett áldozatul, hanem épületekben a kár tetemes.

A Küküllőn levő malom egy részét, valamint a hozzátartozó épületeket részben vagy egészen elpusztította a víz, elborította ezenkívül a városnak azon részét, mely a Küküllő és sétatér közt fekszik.

Megtörtént az, hogy ezen városban lakó kereskedő, iparos, napszámos bejött a belvárosba üzletét kinyitni, munkáját megkezdeni, s dőlben nem tudott hazamenni, mert már mindent víz borított.

Az inség elviselésének könnyítésében elismerés illeti a városi előjáráságot, mely tőle kitelhetőség minden eszközt erre nézve megragadott. Az éhezőknek kenyert oszlatott ki, s a lakás nélkülieket legalább ideiglenesen lakással látta el.

Most hála Istennek, a vészly szűnő félben, a Küküllő medrébe visszatért. — igaz, hogy nagy tavat hagyott maga után, — időjárásunk nagyon hideg, s így ujjabb bajtól nem tarthatunk. A kedélyek is lecsillapult.

Sok egyőről legközelebb.

r. l.

Az abnormis időjárás okozta vízáradásokról az ország ujabb meg ujabb helyeiről érkeznek jóbposták.

Gyula, decz. 10. A legutóbbi árvízek a Körösök forrásánál, nov. 30-án, kezdődött négy napi havazásból s a rákövetkezett esőszélből keletkeztek. A kettős körösi nagy csatorna Doboz alatt és Krisztina zugnál 7-én kiszakadt; Doboz, Békés belterületi vészlyben. A dobozi körsánczok védelmére Csabáról 100, Gyuláról 150; Sarkadról 150 ember rendeltetett. A körsánczok husz helyen való szivárgás dacára, ellentállanak.

N.-Beeskerek, decz. 10. Vizek rohamos áradása folyás Marosnál, Németszentpéteren, Bezdán és Perjámosnál, a Temesnél pedig Rudnán és Maczedoniánál vészly volt, szágabírák és egyesületi közegek erőlyes intézkedései folytán elhárítatván, megrongált töltések helyreállítottak. Vizek apadásban. Jelenleg sehol vészly.

Nagyvárád, decz. 10. A Berettyó még eddig semmi bajt nem csinált; igen lassan emelkedik. A Sebes-Körös és hó 5-én bámulatosan gyors sebességgel növekedve, az nap Telegdet elöntötte. Több házat összedöntött és több hidat a Körös mentén részint elvitt, részint megrongott; ugyancsak ekkor kiöntött Szabolcs és Kis-Jenő községekbe is.

Déva, decz. 10. Nagyobb mérvű kártokozott a Körös vize, mely Brád mezőváros nagyrészt elöntötte; több ház bedől s több család kiszorított lakásából; kárt szenvedtek részére környorádó mány-gyűjtés rendeltetett a belügyminisztium kéretett segélynyújtásra; károk még nem jelentettek be. Maros alantabb részeken medrőből kikapott; töltésszakadásokról jelentés nem történt; kisebb mellék hegyi patakok megyei utakon hid rongálásokat okoztak, helyreállításuk tárgyalás alatt. Maros ugyan apadóban, de nagy vízállás és jégzajlás miatt hajóközlekedés fennakadt.

Temesvár, decz. 10. (D. u. 5 ó.) A Temes vize apad, de a vészly nincs teljesen elhárítva, mert a torlaszok gátolják a víz lefolyását; a torlaszok szétrobbantásán dolgoznak. A Maros Uj-Arad utczába hatolt. A segélyezésre a lakosok vonakodnak menni; de katonai erőly kényserítik őket. Az alispán segítséget kért Sándorlak és Német-Szt.-Péterről. A jelenlegi munkálkodások főképp az irányulnak, hogy a gátszakadásokat helyreállítsák s a jégtorlaszokat szétrobbantassák. A beállott hideg a mily mértékben erősebb teszi a jégtorlaszokat, ép oly mértékben nehezíti a munkálatok sikerességét.

Kis-Jenő, decz. 10. 11 óra d. e. A Fekete-Körös partmentén történt szakadásokat ma kezdik elzárni, Gyuláról jött munkások segítségével. Talpastól az Anthi határig a víz mindenütt kitört s a határt elöntötte. Közlekedés csak tegnap óta a megszűllárt jégen lehetséges.

A rad, decz. 10. Egyelőre vészlyen tul va-

gyunk; lassu, de folytonos apadás: Lippán három óra alatt 25, Aradon 12 óra alatt 12 centiméter. Elővigyázat t. vizállás este 8 órakor 4.33.

Sz.-Udvarhelyről írják a „P.N.”-nak: Folyó hó 1-én vidékünkön igen hideg idő, fagy és havazás állott be, madarak reptükben leestek, azonban 4-én az idő meglágyult és eső kezdett hullani. Egész 5-ig folyton esett az eső elannyira, hogy a város közt lefolyó „Vargapatak” jegét a víz felemelte s több hidat vitt magával, utóbb jég fennakadt, s oly torlasz lett, hogy a vizet medréből kiszorította s a csigány-utca lakosait a száraz víz fenyegette. Az erőley polgárság a jégtorlaszt szétrobbantotta s így az csekély kárt tett, de annál többet a Küküllő folyam; ez a száraz- és kaszálokra kiöntvén, árjával a vetéseket elárasztotta, tetemes kárt okozott és sok hidat vitt el.

NAPI HIREK

Kolozsvár, 1879. decz. 12.

— **A hírlapalapítás** a mióta lapunk szerkesztője elhatározta a cimosabb és pontosabb kiállítás végett saját külön nyomdájában adni ki a „Kelet”-et, valóságos mániává lett Kolozsvárt. A „M. Polgár” a melynek nem volna izlése ellen az erélyi részekben egyedül képviselni a szabadságharcot és a mellett megakadályozni, hogy „a Kelet nyomdájában” egy negyedik versenytárs lépjen fel a kolozsvári nyomdászati terén, egész mohósággal kapott e mozgalom. Még mielőtt valamelyik párt csak elmékedett volna is egy Kolozsvárt alapítandó hírlapról, már a „M. Polgár” meg is csinálta az ellenzéki lapot és elhatározta, hogy januarius elején meg is indul. A „Kelet” váltig csitította őt, hogy szünjen buzgó-sága, de minden fáradságunk hiába ment, a „M. Polgár”-t nem lehetett lebeszélni az ellenzéki lap indításáról. Annál könnyebben felültek azonban az ellenzéki pártok, a melyek a „M. Polgár”-ból azt tapasztalván, hogy ide len nagy kedvük volna az embereknek az ellenzékességhez, egyszerre megindították megbízottait, hogy segítsenek a jó kolozsváriaknak a hazafias vállalkozásban. Megjött a nagy pucmeister Ugron Gábor is, és Hübele Balázs módjára szerződés formuláért irt Stein János urtól, magtette négyezer forint fizetéssel Hegedűs Istvánt szerkesztőnek, az új lapot elke-rezzelte „Jövő”-nek, az „Egyetértés”-ben megírta neki az üdvözlőt; szóval minden megvolt az új laphoz, csak Stein János neve hiányzott a szerződésen. Stein úr azonban jobb politikus az üzletben, mint Ugron Gábor a hírlapszerkesztésben idején belátta, hogy az a néhány száz becskoros székely, a ki Ugront és Orbánt küldte a képviselőházba s egész Erdélyben a szóbalt képviseli, aligha tudna fenntartani egy napi lapot, a melynek legalább 12 ezer forint az évi kiadása. Így történt, hogy a leendő szerkesztő Hegedűs István a „M. Polgár”-t tegnap számban kijelentette, hogy „az általa egész lelkesedéssel és becsülettel odaadással megindítani remélt függetlenség köz-lönynek létesítése a kiadó ur részéről az utolsó perczben — meggyőződése szerint — akaratlan kivül támadt nehézségek miatt, jobb időkre elmaradt.” Ez a második puccs, a mit Ugron Gábor rövid időn művelts már most azt kérjük a „M. Polgár”-tól, a régén is kinek volt igaza?

— **„Magyar Polgár”**, a mely régi szokása szerint az új előfizetési időny közeledtével mindenképp érdekes akar lenni, a következő nem érdektelen hírekre adja magát: „Egész nap tartotta — ugymond — magát azon hír, hogy a „Kelet”-ből újév után habarékpárti vagy pártion kívüli lapot fognak csinálni. Miután Békésy Károly, a „Kelet” szerkesztője jelenleg nincsen Kolozsvárt tudunk szerint, — e hírt teljes fenntartással közöljük, s csupán azért jeleztük, mert négy oldalról is egybehangzó tudósításokat kaptunk erre vonatkozólag. Az egyik vége szerint Stein János éppen azért állott el a „Jövő” kiadásától, mert a „Kelet”-et mint pártion kívüli lapot vissza akarja venni s tovább folytatja kiadását. Annyi tény, hogy Ugron Gábor már elutazott Budapestre; de Jenei József képviselő mint a pártion kívüli képviselő megbízottja, ma még Kolozsvárt van. — Ismételve kijelentjük, hogy e felmerült hírek fenntartással közöljük, s várjuk, hogy a „Kelet” kiadása után a „Kelet”-et a felfogatának történetéhez. E szép mesével szemben első sorba arna figyelmeztetjük a „Magyar Polgár”-t, hogy lapunk szerkesztője a mai napig valóságos távol lévő, de különben senkinek sem áll jogában arról beszélni, hogy a „Kelet”-ből valaki valamit csináljon fog. A „Kelet”-ből kizárólag lapunk szerkesztője csinálja azt, a mit ő akar, vizet vagy hagyja a csónaknál és azon párthoz, a melyhez meggyőződése vezérli vagy köti. Másod sorban pedig azt is rég megmondottuk a „M. Polgár”-nak, hogy a „Kelet” hol és hogy fog nyomtatni. Hetek óta tőrjük a „M. P. jóindulatú hírlését, hogy Stein úr lemondott a „Kelet”-ről s most azt, hogy Stein úr visszaveszi a lapot, mert irányában változás áll be. Mindegy úgy hangzik, mintha lehungarban volna a „Kelet” csillaga s kiadója vagy szabadulni akarna tőle vagy irts vért önteni bele. Ezzel szemben tudja és értse meg a „M. Polgár”, hogy nem Stein úr, hanem lapunk szerkesztője volt, a ki felmondott neki, s nem hogy hanyatlásról lehetne szó, hanem éppen a komoly, az egyenes lel-

kü és becsületes munkát megjutalmazó közönségnek köszönhetjük azt, hogy egy kis takarékosság után, újult erővel, derült kilátással a jövőbe, egy új nyomda alapításával ünnepeket juttatunk meg a „Kelet” fennállásának tíz éves jubileumát. A mi végül pártállásunkat illeti, a „Kelet” mindig kormánypárti volt, de megmutatta a székely puccs, a birtokrendezés, egyetmunk érdekeinek védelmezése, s az uzsora ügyében, hogy semmiféle hatalomtól nem függ s van elég erkölcsi bátorsága, úgy fel, mint lefelé kimondani és megvédelmezni az igazat. Pártállásunkat semmi és senki más, csupán meggyőződésünk szabja meg, e meggyőződés a szabadelvű kormány pártához köt s nincs okunk ezen pártállásunkon változtatni.

— **Kéler Ilona** k. a. tegnap „Leconvreur Adrienne” czimszerepében ismét szép és hatásos alakítást mutatott be. Szaválása tele az érzelem bensőségével és közvetlenségével, játéka gondos és erős drámai vonásokban bővelkedő, megjelenése pedig olyan sympathicus volt, hogy már az azal megnyerte a közönség elismerésének zajos tapsait. Első jelenete Szász Móriczról, aztán az estélyen ezavalása Phaedrából s végül haldoklása: mindezek valóban szépen, hatásosan keresztül vitt momentumok voltak, melyekben Kéler I. k. a. előjei méltó utódjának bizonyult e szerepben, melyet pedig a kolozsvári színpadon kitűnő erőktől látunk. A többi szereplők közül Szombathelyi (Abbé) és Békési Irma (Athenois) magasztak ki gondos játékkal; ellenben Bokodi ismét olyan szerepre vállalkozott (Michonnet), mely erejét meghaladja; mintha csak sentimentális Mravescak állott volna ki a lámpák első, kinek tő virtusa abban áll, hogy folyvást nyoszoróg, mint Stix Jankó, az egykori arkádai herceg. E szerepet kár volt Gabányinak vagy Szentgyörgyinek nem adni akadémikák pompás alakot teremtetni volna belőle. Farkas Irma asszonyban nincs elég színészi képesség, nincs elég elegancia és könnyedség Bouillon hercegnő hódítóban büszke alakjának szemé-lyesítésére. Békési Irma kisasszony kezében lett volna helye a szerep; ő már egyéniségénél, elegáns megjelenésénél és élelnebb színezetű drámai játékanál fogva hatásosabb és correctebb felfogással tudta volna reprezentálni ez alakot, mint Farkas I. asszony, kit különben már egyénisége is inkább csak az anyaszerepekbe utal. Demidor (Szász Móricz) hangjában ma is sokszor megszólal az érzelem meleg hangja; hajh! de egész alakítása bizony messze elmaradt annak a hőnek alakjától, ki a francia világ város egész magasan rangú hőgylágát meghódítja. Persze ez Demidornak inkább szerencsétlenség mint hibája: aki az imponálásra nem rendelkezik szerencsés külső eszközökkel, az bony sypsiusi feladatra vállalkozik, midőn hős szerelmesnek áll be.

— **Pálmay Ilka Budapestben.** A népszínházban tegnap este „Kornevilli harangok” operette került színpadra. Színpadon szerepében Pálmay Ilka asszonnyal, ki mint a kolozsvári színház szerződött tagja néhány napra vendégszerepre ment. A Hón felléptéről így ír: Pálmay Ilka assz. régi kedves ismerősünk, de játéklába azóta némi vidéki modorosságot és tulzást sajátított el hangja is a felsőbb regiszterekben vesztett dalszerű élelenségéből. A „Tekints ide, tekints oda” és az „alma-dalt” (melyek az ő népszerűségével egyszerre kaptak föl) most is megújrazták. — Közönség csekély számban volt. — Az „Egyetértés” szerint a viszontlátásnak se első jelenetei, se az est további folyamán nem volt valami zajos. A meg nem telt nézőtér természetesen, hogy nehezen melegül s olykor épenességgel fől sem melegszik. A szeretetreméltó vendég most is a régi kellemes és pajkos Szerpette, a „Tekints ide” kezdetű dalt, meg az utolsó felvonásban az alma-dalt hagyományos szokás szerint ismételték. [Nevezetesen említésre méltó mozzanatai, a megcsókoltakon kívül nem voltak az előadásnak. Általában észrevehetővé lett, hogy a „Kornevilli harangok”-at az egy év óta is sokszor ismételték, egy kitűnő művésznő közreműködésével. Pálmay Ilka asszony holnap Lukács népszínművében a „Vörös hajó”-ban folytatja vendéglátását. E szerepet csak egyszer játszotta volt a népszínházban. Ezenkívül még háromszor lép föl.

— **A színház köréből.** A színházi pénztár a múlt november havát, 1878. november havával szemben, 957 frtnyi több bevétellel zárta be, még pedig anélkül, hogy vendégszerepléseket vett volna igénybe, holott tavaly novemberben a többiek között Kassainé is vendégszerepelt. Az idei novemberi tisztá bevételből mint fölöleg egy pár száz forint átvitetett december hóra. — Ramazetter Jolán hat napi szabadságidőre tegnap Bécsbe utazott.

— **Kolozsvármegye köztörvényhatósági bizottságának** folyó hó 19-én d. e. 10 órakor lesz az évi rendes közgyűlése. Ezen közgyűlés tárgyai: I. Kormányleiratok és rendeletek: 1.) A nmtisg magy. kir. belügyminiszter unak a) ideai 45,962 számú leirata a katonai beszállásolási teher arányosabb megosztása tekintetéből alkotandó szabályrendelet iránt. b) ideai 46,406. számú leirata az alispáni pénzükezelés megváltoztatása következtében kárt tisztí személyzet szaporításának megtagadása tárgyában. c) ideai 51,640. számú leirata megyénk 1878 dik évi zárszámadására vonatkozólag. II. Alispáni jelentés. III. Árvaszéki elnöki jelentés. IV. Főorvosi jelentés. V.

Állatorvosi jelentés. VI. Mérnöki jelentés a teljesített közmunkáról. VII. A számonkérő-szék jelentése. VIII. Szentesített törvényozikkal bejelentése. IX. Törvényhatósági átiratok. X. Más hatóságok átiratai. XI. Kébi ügyek. XII. Községi ügyek. XIII. Választások és pedig: a) egy állatorvos az alsó kerül (b. b) a állítási bizottságba két elnök, c) az igazoló választmányba öt tag. d) az árvaszék üléselteni részvételre egy kiküldött. e) a közigazgatási bizottságba a kilépő tagok helyett öt tag. f) a közigazgatási bizottságba egy tisztí ügyész helyettes. g) az adófelszámolási bizottságba egy rendes és egy póttag. XIV. Egyesek kérelme. XV. Indítványok.

— **A jótékony** ngyelet választmányának közelebb tartott ülésében a tél folytában adandó bálók ügyében b. Kemény Gézáné elnöklelelatti bizottság nevezetett ki. — Sigmund Elekné 11, Sigmund Dezsóné 5 forintot adományozott ez alkalommal is a végett, hogy azon kenyér vásárlatván, ez a közelebbi karácson fűnnep alkalmával a közt szegények kiosztassék. A választmány szívenvedó embertársaink nevében köszönettel fogadta e szívenességet; az egylet részéről adandó karácsoni ajándék fölül a közelebbi ülésben határoza a választmány. A választmány azon meggyőződésben, hogy egy-letünk a mellett, hogy törzsvagyonát — ha csekély mértékben is — gyarapíthassa, csak úgy fel-lehet meg, a naponta gyarapuló szükségnek és igényeknek, ha rendes bevételeit szaporítja, el-határozta, hogy szerdésnek névsorba azon tisztelt nők, kik az egyletbe valí lépésre felhivandók; továbbá felhívja a választmány és az egész egy-let egyes tagjait, hogy városunk tisztelt női kö-zül ismerőseiket egyletünk érdekében megnyerni szíveskedjenek. Egy csizmadia mesterséget tanuló árva fiúnak felruházása elintéztetett. A választ-mány 5 folyamodónak egyszersmindenkorra 19, tíznek havi résletekben kiadandólag 98, együtt 117 forintot utalványozott, Kovács Antal, titkár.

— **A „Kolozsvári Dalkör”** tisztelt-beli, pártoló és működő tagjait van szíven-esém a folyó hó 14-én (vasárnap) d. e. 9 óra-kor a városház nagytermében tartandó közgyű-lésre tiszteltetel megíhivni. — Tárgysorozat. 1.) Elnöki megnyitó beszéd. 2.) Titkár jelentés az igazg. választmány 1879. évi működéséről. 3.) Pénztárnoki jelentés és ezzel kapcsolatosan egy felülvizsgáló bizottság kiküldése. 4.) A múlt köz-gyűlésen kiküldött felülvizsgáló bizottság jelenté-se s a felmentvény kiadása. — 5.) Az 1880-dik évi költségvetés megállapítása. 6.) Indítványok. 7.) A tisztviselői-kar s a választmányi tagok vá-lasztása. — Kolozsvárt, 1879. deczember hó 11-én. Fejér Antal b. egyleti titkár.

— **A „Kolozsvári Dalkör”** folyó hó 26-án karácson másod napján a Redoute helyi-ségeben táncvizsgálommal egybekötött rendkívüli zártkörű dalestélyt rendez. — Kolozsvárt, 1879. decz. 11-én, az igazgatóság nevében: Fejér An-tal, h. titkár.

— **Széchenyi gróf és neje** a német császári udvarnál nagy kitüntetésben részesülnek. A nagykövetet Vilmos császár különös meghívásban részesítette az udvari vadászatokra: a grófné még nincs hivatalosan bemutatva az udvarnál, de máris nagy feltűnést keltett a berlini előkelő körök-ben. Russel Odo angol nagykövet estélyén két fi-vere társaságába jelent meg, kik huszár-egyen-ruhát viseltek. Széchenyi gróf a télen több es-télyt fog adni.

— **A közséngőz** áldozatai. Gyomán f. hó 7-re virradóra három egyén fult meg a kö-széngőztől, t. i. egy ifju pár és a férfin édesanya. Köszönél jól megírták kálhájukat, s hogy melege tovább tartson, a kűrtöt bedugták. A nagy szerencsétlenség mellett különösen részvétet kelt azon körülmény, hogy az ifju pár negyed-napja esküdtött, illetőleg lépett házassági életre. Rajtuk tehát a „holtomiglan és holtidomiglan” fo-gadás hamar és végtelenen teljesült.

— **Megfúladtak.** Brassóban tegnapelőtt egy háromszéki szegény övegy asszony három gyermeke a szegényes szobában, amelyben any-jukkal együtt laktak, a kálhába fűstjétől megfúladt.

— **A spanyol** udvarból. E hó 3-án Bay-len herceg, Alfonzó király bécsi küldöttje Mad-ridban fényes bált adott, melyre a királyi pár is megjelent. A herceg palotáját a francia tudósító valódi tündérpalotának nevezi — koczázatván azt a merész mondást, hogy ily fényes palota még Párisban nincs. A királyi pár megérkezése után Alfonzó király Baylen hercegnővel, a királyné pe-dig Jaures tengerenaggyal, francia követtel né-gyest táncolt. A bálon ezernél többen voltak je-len. E hó 4-6-án nagy katonai szemle volt a Pra-don Izabella királynő e hó 5-dikén hagyta el Madridot.

— **Kolumbus** Kristóf egy utóda, Don Diego Columbus is résztvett, mint kamarás, a spanyol király lakodalmán. A bíres férfiú csal-ladját még két más egyén képviseli. Columbus Fernandó, portoricoi képviselő s Christopho Columbus de la Carda, jamaikai marquis, kinek admirali rangja van s jelenleg Nyugatindia kor-mányzója.

— **Bankárból** szerzetes. Philippart, a híres belga bankár, kinek Párisból eltűnté olyan nagy feltűnést keltett, hir szerint egy belga ko-lostorba húzódott, hogy hátralevő napjait ott töltse el vezekléssel. Bármilyen valószínűtlen le-

gyen is a hir, a „k” is ismerik Philippart-t, hitelt adnak e hírek. Philippart egyik fiára atya sze-renesétlensége olyan megrázólag hatott, hogy mos a megőrüléstől főltek.

— **Tuzok-világ.** A püspökladányi határ-ban, a párnap előtti esős-fagyos időben több mint 400 drb tuzokra bukkantak, melyek nagyrésze agyonfagyva, a többi fálíg meredt állapotban, összefagyott tollakkal esett zsákmányul. Össze-szedve rögtön a vasúti állomáshoz vitték s Bécs-be szállították valamennyit. Szavahihető vadászok szerint ily bő tuzokfogás csak 1849-ben volt.

CSARNOK.

A PÁRISI ÉLETBŐL.

A három virágosokor.

— **Rajz.** —

Írta:

JULES JAMIN.

(Folytatás.)

E második virágosokor is utra kelvén, én is éppen távozni akartam, midőn a Prevost asszony boltjába egy szép fiatal embert láttam bésur-ranni.

Nem látszott többnek tízenyolcz évesnél, és oly félénken, oly pirulva, oly remegve közeledett, mintha épen szíve hölgyéhez lépett volna be.

— Asszonyom, szólt nagyon halkán s fel-indult hangon, lenne oly jó, hogy néhány virág-szálat küldjön el Meley asszonynak, a nélkül, hogy tudatná vele ki küldi?

Igy szólvá, egy Lajosaranyat nyujta oda Prevostnének.

A virágárusnő kissé meglepetve, e harma-dik megrendelő érkezése által, visszaadott neki pénzből tizenkét frankot, s miután az ifju tá-vozott, így szólt:

— No, már ennek a számára valami jót készítek! ezt már szeretem, fiatal, szép, félénk, szerény, nem akarja, hogy tudják, hogy ő küldi a virágokat, ezt pártfogásom alá veszem.

Igy szólvá, csaknem esetleg kezébe akadt, néhány szép mezei virágot vett [ki kosarából; nagyon egyszerűket, halvány színnel, s édes illat-tal, s oly ide csokrot állított össze, mintha juni-us havában szakitották volna, a virágos rétről. Rögtön támadt szeszélyből a kis csokor középhe egy szál nyíló demúntkát helyezett be.

Én némán szemléltém működését ő azonban megmagyarázta eljárása titkát.

— Lehetetlen, szólt, hogy Meley asszony, ne e kis csokrot válassza ma este, azon három közül, melyeket kapui fog.

Az első egy mézszáros nejeinek való; ha va-lamely nő a bálba menne vele, úgy nézne ki, mint ha jól ivott volna; a második virágosokor-ban igen sok a fehér, egy halvány, epedő arcú fiatal nő számára, minő Meley asszony; ez ellen-ben élénk eleven színű s még is szerény: nem hasonlít más közönséges virágosokrokhöz: tüde, bájos s ma este hordani fogják.

— Nem érez ön is úgy mint én, nem párt-fogolja e fiatal embert?

— Megmondom holnap.

— S ma este hová megy?

— Megyek az operaházba.

— Jó mulatságot kívánok, ime akar egy virágosokrot de valódi virág csokrot, hogy Tagli-one kisasszonynak dobja?

Ez este Taglione kisasszony, a lég e csodás tündére bucsuzott tőlünk.

El voltunk öt vesztendő, ha nem is örökre, de legalább hosszú időre; ma lépett fel utól-szor ez imáandó lény, ki oly könnyed, hogy a madár is megirigylhetné róptát; egész Páris az operaház felé önműlt, hogy láthassa még egy-szer imáandó bálványát.

A terem zsúfolásig telve volt.

Nagyon korán beültem helyemre, egy másod emeleti páholyba, s épen e nagy vesztesség felett gondolkodtam, mely minket érni fog, midőn egy-szerre gyorsan felnyit a szomszéd páholy ajtaja: két hölgy lépett be rajta, egyik nagyon fiatal, másik már hajlott kora, leültek az első sorban, mig az őket kíséző három lovag közül kettő a hölgyek hátamögött s a harmadik a legfiatalab-bik a háttérben levő kis keskeny ülésen foglaltak helyet.

És csak képzeljék el meglepetésemet.

Ama három fiatal embert ismertem fel ben-nök, kiket az imént Prevostnéul láttam.

A magas termeltű, zajos és búska férfit, a kövér okost és halgatagot, s a kicsit, ki rejtő-zkődni látszott boldogsága érzetében.

A hajlott kora öreg hölgy kezében tartotta a nagy piros virágosokrot, a fiatalnak oldalt haj-lékony karesu derekához volt tűzve a mezei virágosokor.

A szende nő e szelid virágok viselésére lát-szott teremtve lenni, s azok pedig ő érette. Arc-zsinének halványasága megélelkül, a boglárták tisztá ősi fénnyel, időnként kéjjel látszék bészívni a demutka kellemes illatját.

Szívesen tudattam volna Prevostné ifju párt-fogoltjával jó szerencséjét, de miként szólhattam volna így hozzá:

„Barátom örüljön! Két vetélytársra van”, kik mindketten virágosokrot küldtek imádottnak.

Az első virágosokrot Meley asszony át enged-te barátjának, a másodikat megtartotta, hogy szobáját ékítse, onét pedig ruhájára tűzte, ön három közül a legszerencsésebb!

De fiatal rajongóm valóban oly kedély álla-potban volt, hogy úgy sem hallgatott volna senkire.

(Folyt. köv.)

Távíratí tudósítás
a budapesti árutőzsde hivatalos árjegyzé-teiről decz. 11-ről.

Gabona	Faj	Ára 100 kg.	
		től	ig
		frt/kr	frt/kr
Buza	bánsági	13 85	14 40
	tiszavidéki	14	14 60
	pestvidéki	13 85	14 15
	fehérturkai	—	—
Rozs	magyar	9 85	10 —
Árpa	takarmány	7 40	7 75
	maláta	8 25	10 65
Zab	magyar	7 30	7 75
Tengeri	bánsági	7 80	7 60
	másnéni	7 80	7 60
Repeze	káposzta	—	70
	magyar	7 75	8 —
Köles	tavasza szállítandó	14 95	15 —
	Szept.—Oktre szállítan.	—	—
	tavasza szállítandó	—	—
	Májusra—junia szállít.	8 95	9 —
Szez (ny.)	repeze káposzta Aug. Szept. szál.	—	—
	bánsági Jul. Aug. szállít.	35 1/2	36 —
Szez (ny.)		100 liter százalékként.	35 1/2

HIVATALOS ÁRFOLYAMOK

a budapesti ár- és érték-tőzsdén 1879. deczember 11.

Magyar aranyjárdék	96.15
Magyar vasuti kölcsön	114.1/8
Magyar kel. vas. államköt., I. kibocsátás	74.10
Magyar kel. vas. államköt., II. kibocsátás	85.75
Magyar kel. vasuti államköt., 1876. évi	77.50
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölesön	108.50
Magyar szőlődézsma váltási kötvény	88.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	88.50
Magyar földterherment. kötvény záradékkal	86.25
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény	87.50
Temes-bánati földterher. kötv. záradékkal	85.—
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	85.50
Horváth-szalon földterhermentesítési kötv.	—
Osztárak járadék papírban	68.90
Osztárak járadék ezüstben	70.25
Osztárak járadék aranyban	81.—
1860-iki államsorsjegyek	131.—
Osztárak-magyar bankrészevény	856.—
Osztárak hitelintézet-részevény	263.—
Magyar hitelbank-részevény	279.50
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	552.—
20 frankos arany	9.30
Német birodalmi márká	57.70
London (3 hav váltókért)	116.55

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Bérlet 67-ik szám.

Kolozsvárt, pénteken, 1879. decz. 12-én.

A SZINÉSZNŐ FÉRJE

4 felvonásban. Írták: Mailhak és Hennequin. Ford. Ajtai K. Albert.

A kolozsvári nemzeti színház színpadára rendezte: Molnár György.

A KIS FEHÉR CSIBE

Kuplé.

MEGFORDITOTT SZINPAD

Még egy nézőtér.

Festette: BECZKOL.

Napi helyárak: Közéi áholy 5 frt. Alsó páholy 4. frt. Felső páholy 3 frt. Emeleti erkélyülés 1 frt 50 kr. Földszinti támlaszék 1 frt. Földszinti erkélyülés 1 frt. Földszinti zártzék 80 kr. Másodeleti zártzék 60 kr. Földszinti állóhely 40 kr. Karzati ülőhely 40 kr. Karzati állóhely 20 kr.

Jegyek válthatók d. e. 9 óráig déli 1 óráig d. u. 4 óráig 6 óráig a nemzeti színháznál.

Kezdeté 7 órakor, vége 10-ed félkor.

Legközelebbi újdonság: Rosenkranz és Gúldenstern.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Békésy Károly.

